

MAGYAR Bányaplézek és eszéi

"AZ ARANY KARDJOIT"
Írta: LEGIONER.

IRJON LEVELET ÉS TITOKTARTÁS MELLETT

Kap jó társaság és legelőször egyezségeket. Ha 10 cent bérletet küld költőre, küldök nagy aranykardot és Örökös Tanácsnok könyvet.
Válasz és címzés levélre írj
VOROS KERESZT PATIKA, 8901 Buckeye Road, CLEVELAND, OHIO.

zavalt futtatott flugorjára előtt láttam meg a fiatalokat. Csendes, nyugodt lépekkel mentek fel a kavicsos úton. Azok csak akkor vetődtek észre, mikor megállt előttem — Nagyon el vagytok merülve

Cserny felállt — Anyám — Elvágunk mindent. Carolinka a feleséges lesz — Szere —

— Anyám két keze közt fogta a fia fejét a megcsókolt a homlokát — Isten áldása legyen rajtatok mind. Aztán a leánykát vontam magához — Tesd boldog a flamat

Egy szemtelenség szavára kezdett csobogni. berregni egyik kőből fűt. A gyugyalmas csendet az ebbre hívó csengő is megszavarta a vesezők szarkán kívül.

Gyűrűnk — Csernynek a fiatalok karjaiba dőltek kezei. Stótkinai, boldog érzéssel haladt az őz araszonyra. A annak mennyasszonya között a kastyú felé.

Jósi inná és az a halottról félé szobányi szolgált fel az ebből. Ha Csernynek nem lett volna egy elfoglaltja, a boldogságával a boldog fiatalokkal, ugyancsak lecsúszta volna Jósi inná, meg a szobányi is. Valahogy főnökkel csináltak mindent.

Egy-másra figyelmeltünk kellett őket meg a társaság voltasáit is. Hol ottold, kerekte róla, hol elkapják meg az utolsó fatolat előtt. Egy-egy percre pedig, míg a friss fogat kezdte meg az urak, egymást nézték forró, szerelmes nézéssel. Rajuk kellett utólagos is szólni

— Mi lett Jósi — de el vagy merülve

Jósi inná elkapta a szemét a szobányi-ról. A megcsókolt hatálmálát jóga összeespetta a bokát —

— Igazsághoz ut — De ne légienséki téll, hanem váltást lányért és tölts a porlakokba

— Igazsághoz ut — Cserny kissé megelégeltetett ebből inná sára, aztán a szobányi. Annak típusos

arca megmagyarázot mindent. Elnevette magát — Anyám, úgy látszik kettős eljegyzés lesz nálunk

Jósi inná köbe kotyint, amit máskor nem vitt volna el székzen

— Igazsághoz ut —

A főhadnagy pedig annyit és mennyasszonya nem kis megbotránkozására felkapta a vállát levegőre, és a hirtelen kinyitotta. Ő pedig a fehérbőrös pohárát vette fel

— No — Isten éltessen benneteket is Jósi

Koccsított az egyszerű inná az urasággal az urasági asztalnál a saját boldogságára. Csernynek mosolygott. Szánthay Carolinka azonban visszautasított göggyel nézte a jelet. Azt: Az őt "kék" vérenek nehogy tettsz a feleségies veselkedés

— A végéig talán a terasszon innáknak meg

— Abony kimentek, Jósi innáknak az első dolga volt elkapni a szobányi deréket a jói összevissza lakolni

— Együtt tartuk a lakóimat a gazdánknál —

— Együtt —

VIII.

A helyőrségi város minden előkelősége volt a szászandó temetőben. A népek természetesen elfoglalták a széles utca mind két járdáját. It — Mámuli szerint mindenki a utóégre is nem mindnapan fordul elő, hogy egy honvédsereg kapitányát természetesen leheszen gyönyörködtetni

— Tizenkét díszbe öltözött huszár nyitotta meg a menetet. A phénix paripák szája erősen habozt a zablá rajzával. Selymes testet vetett a kis léveléi lassu nyitása. A derékhöz szorított kivant kardokom meg-meg villant a napugár. A barnára sült katonasarcok marconca tekintete elől a diadalt ugrott szét az utcavergésre az indulások. Az "én következt a kossorukal" vívó kocsma s a város "őse" birtokos a papok. A temető

férszerűen betanított hat fekete lova csendes, vontatott lépekkel húzta a halottas kocsit. Majdnem a földig érő grátszarkok a fejükön a fekete-lóköbretre kétése-re emeltek a szomszori győzelmekről

A koporú után haladt egyútt, csákjait kezében tartva a szászok felé. Lehajlott fejjel, földet nézve szemeikkel ment a kapitány. Talán, — hogy ne olvashassanak szemébe a kényszerűséget, a végre sértett, megcsalt férj érzéseivel a feleséges temetőben nincsen köze seinknek. Jó volt lehajlott füllel menni

Pár lépéssyire mögötté egykorosított me-nészel haladt a tisztak. Ők is kezeikben tartották csákjait. A komoly férfi arcokon igazi részvét, mely meghatógatás tükrözőtt. Ők már felment föl haladtak. Egy-egy kök köztük akár lehajlotta fejét — Cserny főhadnagy. Ő se akarta hogy a tekintetét vizsgálgassa akárki is. Az ő érzései se tartoztak a bázisok tömegé

A grátszarkokos kocsioktól semtől húszok sárkák be a huszárk lovakat egy-egy kocsiban az utca szára a párdát mentek. Itálán — Visszatértem a Mámuli, mely keret adnak az egész me-nál

Dacára a kifizetett pompának, a gyönyörű honvédség. Kégyenruhákban, valahogyan zsenésen gyúztak, meg az egész me-nel. Talán a győzelműk hűvő zenéi lassu zenéje miatt. Talán a postóval bevont nagy dob tómba dobbanás miatt. Talán a lassu temetőben haladó kocsiok fekete-rez, szőten közbözötte teje —

A jártakon álló kánmú népe az utca lélegzetűve meztartogt szeméit.

A sárba eresztett koporsóval holt ká-pafóli díszesített hangjárta Cserny főhadnagy úgy érezte, mintha szorolni kezdene a torok. Felvett egy akörnyűt a másoktól egyet a sárba dobta a fe. Aztán — egy erős kék szorította meg a karját. Az őrnagy állt mellette a csak egy a bajusza alól dörmögött hozzá

— Csak semmi előzékenyedés —

— Igaz, csak előbb az Ezeredőrt kell kényszeríteni a kényszer meztartozásáért

— Felségem. Én elnémettem helyetted

— Hát — úgy még jobb

— Jobb — Egy hét múlva nálátok leszünk mi is

— Igaz —

— És aztán — ahogy megbeszértük

— Ugy lesz minden

— Mikor kezdt fogtat, az őrnagy nem állhatta meg, hogy utánna ne dörmögje

— Szerény fia

A "szegény fia" aztán Jósi innáknal egyetemen lóra tlt a csendesen kilovagolt a városból, — hazafelé.

A városon kívül mellé intette Jósi inná. Unalmas lett a város egyeteli lovagolni. Így legelőbb becsüldözött. És becsüldözött is, Jósi inná kitárta száját a gazdák előtt

— A méltóságos asszony lovása is környekete nagyon, de engem becsült jobban a Bósi

— Talán mihez fogtak a lakodalmot után —

— Hát — semmiser. Amivel most. Fő megmaradok ha le is szolgáltam az időm kitökésnél, a Bósi is megmarad szobányi-lányok — ha elfogadja a méltóságos asszony, meg engem a főhadnagy ur

— Cserny elvette magát

— Elfogadhat hát, Jósi. A Bósi is az édesanyján

A legénynek kilpirut az arca a boldogságról

— Akkó együtt nézünk az urak is, meg akkó is köll inná a főhadnagy meg se-met bányán a kedves néjének — — — le — a fiatal méltóságának

— Mikor akartok egybe kelni

— Amikor a főhadnagy ur és a nagyfogó Szánthay káncsanyon. Együtt tartanak a lakodalmat. A főhadnagy ur a kastyúban, minik meg a cselédházban. Sáp lesz az úgy nagyon

— A főhadnagy azt megtorpant a jó. A legény szavaira valami úgy helyenlyált a szívébe, hogy kezében göröcsben rándult meg a kántárszék. Csak éppen hogy tudni akartam, hogyan vélekedik az ilyen dolgról.

dalnok emlitésével ráeszmélt a ridég valódságra. Hiszen nem lesz ott lakodalm. Temetés lesz ott esküvő helyén. "Visszatértem" a nászéjszaka helyében. Hiszen nekik golyók kell váltani a kapitányai és — — — kiszolgálta magát. Rapszód! lóvelényi magát, mert így parancsolta a becsület — az arany kardjait. Adott meg színekkel, csínait azt a leányt akít imit, az édesanyját és saját magát is. Ugy mutatni mint aki boldogan kéri a lakodalmra holott — — — temetés lesz ebből — — — az ő temetése.

Csendesen, meghajtott fejjel nézett zörpánd lova előtt a visszafelé menni látzó földet. Stótkinai lovagolt tovább. Jósi inná szívébe, hogy valami váratlan törlés a gazdákra — hát bázisok a esküt. Lassan visszazorítottok a lovát a úgy lovakokat. Elő a gazda, hátat az inná

Egyzserre Csernynek valni eszébe jutott. Hátforult a legényhez

— Te Jósi —

Jósi inná megmozgott hogy fiatal gazdájának elmulat a "vidékos". Melleje rugatott — Tessen parancsolni

— Te Jósi — ha te rája kapod a Bósi, amikor az már a feleség, mit csinálnál

A legény csudálkozva nézett a gazdájára — De furcsát tetszik kérdeni

— Nosak te feljeli amit kérdezek — — — de nem

A legény hátrahatót homlokáról a csákó s telőtről az izadtagságot

— Hogy mit csinálnék? Már minthogy a Bósihez, ha már feleséget artán összedáns magát egy más emberrel — — — Hát —

— Mondjad már embe

— Hát — megpofizom jobbról-balról, de úgy letengetésben — — — de még tán súlyosabban is

— Hát istánt?

— Aztán? — — — Hát — — — főhárman az ünneplő sarkantus csalmám és úgy elernám magamtul, hogy legyér az ide-szálványt jáhol esse inná. Aztán nála is maradtam a bázisok Jősi

Jósi inná elmon mérgező jött csak a gondolat is, hogy a sarkantus csalmám génytelen a lova oldalba nyomnia. A huszár ló felé a ágaskodott úgy a vártalan sarkantú dífére, hogy majdhogynem a földre teremtődött a bázisok Jősi

A főhadnagy elvette magát

— De ne sarkantúzt az a lovat hej —

Nem hitelen asszony az

— Nohát szerencseje is

— Dehát az asszony szeretőjevel meg mit csinálnál?

— Mit? Hogy mit-az? Azt a keserves — — — De ne az a földesné szidit itt kérem, hanem mond meg mit cselszolgálsz

A legény szeme úgy szikrázott, mintha csakugyan megtörtént volna a dolog

— Megölénne a kutyát — — — megne. Leszámam, vagy lelélnem — — — le én. Elemésztésem ha addig élek is

— De — — — hátha az emésztene el téged? Ha látnak hogy akard szurni vagy láni, ő szurna vagy lövi te?

A legény megelégelődésen megrögtönte a kántárszékét. A lova megállt. Elvezítette a lakodalmat, úgy várta a feleletet. Nem is tudta, semmit nyiljon aggodalmat győzelmes jötték ki ahogy a legényre meredtek. A legény egy darabig csodálkozta a fejét, mintha nem bínná hogy az is megtörténhetne. Aztán csendesen dörmögött maga elé

— Nem lenne az igazság vagy jó uram, méltóságos főhadnagy uram. Nem engedné az a jószág isten — — — Nem lenne az már semmiképpen se becsület

Cserny arcát pirosa fedette a vér. Megindította a lovát, hogy ne lássa arra pillászt az a másik. Ő is csak csendesen dörmögött vissza

— Igazad van Jósi. Nem lenne az már semmiképpen se becsület

— De — — — minik is kértés legyenek a főhadnagy ur — — — Iszen még nem is feleségem a Bósi

— Csak úgy boldogságok kértésem. Csak éppen hogy tudni akartam, hogyan vélekedik az ilyen dolgról.

— Együtt tartunk a lakodalmat

Egyzserre elmulat a jó kedre. Az ő lakodalm

(Folytatás következik.)

(Folytatás.)

— Hozand elő a lovamat. Addig bemegyek elkészülni — — —

Csernynek homlokát hogy vizesz vizet húllatogta Szánthay Carolinka, mikor az őrnagy beléjyett

— Látja — őrnagy — most se érzem jó magam. Nem tudom, részt tud-e venni a temetésen

A betegéges kiment, méltóságos asszonyom, Tibor-ugyis ott lesz. Ott kell lennie

Csernynek bátonosan halogatta őz fejét

— Tudom. Ott kell lennie az őrnagy. Az őrnagy aztán elvett buccuzott. Csernynek pedig a fáty hálvata

A főhadnagy már teljesen összeesdede magát. Szinte megkönnyebbült ideges kitörése után. Kék karikás szeme állja csak az állat-szerűen kíméltetésébe mutat. A holttest előtte után visszafért a rendes kerékvágásba. Hiszen nem volt szerelmes abba az asszonyba, csak szerette. Annak önfeledsége, az utolsó napon úgy megrázó erővel nyilvánított szerelme felavarta egész honvédi egészét — önmagáról valój elfeleltetésig. Ahogy annyira belepélt az ott talált Szánthay Carolinka, valahogy úgy érezte, hogy dőlőből egy felcsúszta mintha lezáródott volna a most kezdődött egy új, egy másik.

A leány káncsanyon, kissé összehúzótt szemekkel nézett rá. Volt a nézősében egy kevés szemrehányás, valami ösztönöszerű volt amit egy tiszta testű leány érez, aki elméletben mindent tud, gyakorlatban semmit. A főhadnagy elpirult a nézője alatt. Kíváncsán a szemébe, hogy ha nem is tudja, de sejtj hogy erős fonta kötötte össze őt a százados nézett. Erős fonta, búns fonta.

Anyja is szelid szemrehányással nézett rá

— Ami elmulat, az mintha megcs történi volna — — — Ugy-e Carolinka?

— Ugyvan néni

— Látod. Ebben a leánykában olyan kinézet nyert, meg se érzelmek. Eredj. Beszélj velem. Én már belezottam.

A főhadnagy szólni akart de Csernynek nem engedte

— Csak menjetek. Beszéljétek ki magukat. A ti dolgotok a többi, nem az enyém.

Boldog búcsúzását a távozó fiatalok után. Elfelcsúszta a fejféjféj is. Ledobta a homlokáról a jeges borogatást

— Boldogok lesznek. Meg is érdemlik

— Sáp lelkü, nemess gondolkodásem mind kettő — — — Oh hogy szegény férjem nem érhette meg a fia boldogságát

Átáda magát gondolatának. És a gondolatok szíveit, vidámak voltak. Csendes örömmel töltöttek el a szívét. Képezelte látta a fiatalok esküvőjét, aztán a harmónikus, boldog díszítést, az első ház mekötését — — — de verőfényes örögséggel áldotta is meg az a jószág menyébi isten!

Dehogy jutott volna eszébe, hogy a még másépek is lehet! — — — Hiszen azt nem tudhatta, hogy a csodakönyvből mi történ. Hogy a megcsalt férjem, a kapitány csak csak egy végy vágy — — — lelőni az ő fia. Hogy az a serelem végtelen. Az ő fia vérté. Ugy parancsolta a becsület. Az aranykardjait. Az egyik már kisenvedett. Az már megadta önényét a tartozásért. Hadd jöjjen most a másik. Majd a temetés után. Ha lejönnék az urak — "vendégeknek".

Hogy tudhatta volna, hogy az ő flának a kapitány palatolya elő kell állni. Bele nézni a nagy úrba ültetve. Ahonnan kitökelt majd a golyó, egyenesen az ő fia szívének.

Ő csak egy rendes, bevezetett viszonyokat tekintette az egész ügyet. A fia és egy asszony — — — Egy főhadnagy és egy meg-lye férfi és — — — Eltűndözött ugyan, dehát — — — szánlatlan esetben történt, törősen fegaztán is megtörténni. Nem szokták azért nagyon megfélelni a — — — férfit. A nő? Azt más. Az teljességéig más. Arca névze szegény, ami a férfitá dícsőség, Arca névze halális komoly ami a férfitá csak halandó.

A férfi legelőbb csak egy párbajt írvekriz, ami utóvégre is egy nagy valami. A nő — — — mindent. Becsületet, családi boldogságot a magát az életet. Nagy ár egyenlőség boldog éreztetését dörögölget. Utasra kát meg a fehérbőrűt igazságtalanság. A rab-szolnokok tartása réz letűnt korából vissza-maradt réze és búns fontoltság.

— De soká maradtam — — —

Kiment a teraszra a szél a kastyú kertje. A parkirtóztó dícsit kert egyik rő-

ARMY & NAVY STORE Logan, v. Va.

Tisztelttel értesítem Logan és vidéke magyar bányászait, hogy az Aracoma Poolroom volt helyiségében egy jól berendezett ARMY és NAVY STORE nyitottam.

Nagy mennyiségű hadseregtől és tengerészettől vásárolt árukat vettem és azokat a legutányosabb áron bocsátom a tisztelt közönség rendelkezésére.

Előszörünk munkásruhák, cipők, alsóruhák, szvetterek, takarók, koferek, tiskák és mindenféle ruházati cikkek, amire egy munkásembernek szüksége van.

Szeptember 1-én

lesz a nagy megnyitási ünnepség és kérem, keresse fel ez alkalommal üzletemet, bizonyos, hogy nem fogja megbánni, mert ilyen olcsón és jól sehol sem vásárolhat.

kat és bármilyen más nyom
nyt, szép kivitelben gyorsan
ntosan szállítunk.

